

X. évfolyam 11. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* **2009. ballagás/b**

Kinek kilenc, kinek öt év. De, hogy elrepült! Sokan kis csillogó szemű negyedikesként tolltartót, rajzaitokat szorongatva nagy izgalommal érkeztek a felvételire. Verset mondtatok, énekeltek. Nyolcadik után néhányan németül és angolul - akkor még kissé szűkszavúan - igyekeztek meggyőzni a népes felvételi bizottságot rátermettségükről. Az első nyelvi előkészítő év az iskolában veletek indult, és azóta már nyelvvizsga-bajnokok lettetek. Nyílt tekintetű, lelkes felnőttként néztek vissza ránk a tablóképekről.

De, mi is történt ez alatt a sok év alatt? Veletek nőtt az iskola, alig pár tantermes kis intézményből, ahol mindenki mindenkit név szerint ismert, nagy négyszáz fős gimivé lett a Refi. Persze soha nem szürkültetek bele a tömegbe, hol országos versenyeken elért kiemelkedő eredménnyel, hol csínytevással, hol nagyszerű szervező munkával, hol egy-egy újabb ösztöndíj elnyerésével hívtatok fel magatokra figyelmet. Új barátokat szereztek. Újabb és újabb tudományokba kóstolhattatok bele. Megtanultatok, hogyan lehet szigorú szabályok között örömmel létezni. Bejártatok az országot és a világ egy részét, hol együtt, hol önállóan. Ritkán tévedtetek, tévedtünk el nem csak Kolozsvárról, de abból remélem tanultunk. Örülhettek egymás sikerének. Bátorítottatok egymást, ha egyedül nehéz volt. Remélem, a fő élettantárgyban, önismeretben erősödtek leginkább.

Öröm volt veletek együtt dolgozni, titeket megismerni, vezetni és támogatni. Hálas vagyok az együtt megélt nehézségekért és boldog pillanatokért. Hiszem, mindkettő a javunkra vált.

Az iskola védőszárnyai alatt nektek már szűkös a hely. Vár bennetek az igazi próba: szárnyra kelni, bátran repülni. Útravalóul az egyetlen magyarországi munkásságáért Nobel-díjjal kitüntetett tudós szavait ajánlom megfontolásra:

„Gondolkodj bátran, ne félj attól, hogy hibákat követsz el! Tartsd nyitva a szemed, az apró részleteket is vedd észre, és legyél mindenben mértéktartó, céljaidat kivéve.”

/Szentgyörgyi Albert/

*Dr. Szabóné Kuzma Márta
régi-új osztályfőnök*

Aki máshol folytatták tanulmányaikat:

Csikai Attila, Debreczeni Ádám, Fekete Lili, Ferencz Béla, Fülöp Bence, Gyöngyösi László, Jenei Lili, Ketler István, Kristóf Anna, Peccol Áron, Sáfár Pál, Schneider Ágnes, Simon Ármin Levente, Sobják Orsolya, Szalai Dániel, Tombor Csaba, Varga Bence.

Balázs Eszter

1990. május 10-én születtem Budapesten. Tizenegy éve lakom Szentendrén a családommal. A nővérem négy éve végzett itt. 2004-ben kerültem a gimnáziumba, az első NYEK-be és nem bántam meg. Remek társaság alakult ki itt az öt év alatt. :) Szoros barátságok kötődtek, amik remélem, örökké megmaradnak. Az évek során sikerült ECDL bizonyítványt szereznem. Első évben voltam sítáborban, ahol megpróbálkoztam a síelés alapjaival. Kilencedikben lehetőségem nyílt egy ösztöndíj keretében kiutazni egy kis 10fős társasággal Németországba, Kastlba ahol felejthetetlen egy hónapot töltöttünk, bár a nyelvtudásom nem fejlődött, mivel mindenki tudott magyarul. Tizenegyedikben pedig holland cserekapcsolat útján Hollandiában lehettem 10 napot, ami által nagyot lendült az angoltudásom. Az osztálykirándulások is emlékezetesek: az eltévedések, éjszakába nyúló beszélgetések, közös főzések. Én alapjában véve egy életvidám, mosolygós leányzó vagyok. Mindenben igyekszem a jót látni. Híres vagyok a fárasztó poénjaimról, amit valljuk be, nem mindenki értékeli, de én nagyon jókat szórakozom rajta :) A jövőbeli terveim között szerepel egy angol középfokú nyelvvizsga. Szeretnék nyelveket tanulni, mivel nagy vágyam beutazni a világot, hiszen: „Annyi csoda vár még felfedezésre, hogy egyetlen napot sem hagyhatunk meglepetés nélkül elmúlni.”

Borbényi Bence

Szentendrén lakom a családommal. A Barcsay Jenő Általános Iskolából jöttem ide és az első nyelvi előkészítő osztály tagja lettem. Jó döntés volt a NYEK-et választanom, mert még abban az évben sikerült letennem a középfokú nyelvvizsgát angolból. Megszereztem az ECDL bizonyítványt és a Tentamen versennyel is próbálkoztam történelem témakörben, sajnos csak egy második helyre futotta. 2007-ben megnyertem a História ösztöndíjat, ugyancsak ebben az évben az Adria ösztöndíj keretében a tengeri vitorlázás csodáit is megismerhettem. Életem meghatározó élménye lett a tengeren eltöltött másfél hét, tele szebbnél szebb naplementékkel és rengeteg kalanddal, melynek végén vitorlásvezetői jogosítványt szereztem társaimmal. Lehetőségem nyílt az első hollandiai diákcserén is részt venni. Nagyon élveztük, csak ajánlani tudom mindenkinek. Rengeteg barátot szereztem itt, akikkel az 5 év iskolapadban eltöltött viszontagságait közösen próbáltuk meg túlélni. Hálás vagyok a sorsnak, mivel két kiváló osztályfőnököm lehetett, ami azért ismerjük be, ritkaság. Az elkövetkezendő években a Budapesti Gazdasági Főiskola nemzetközi kereskedelem szakára szeretnék járni, remélhetőleg sikerül bekerülnöm ebbe az intézménybe.

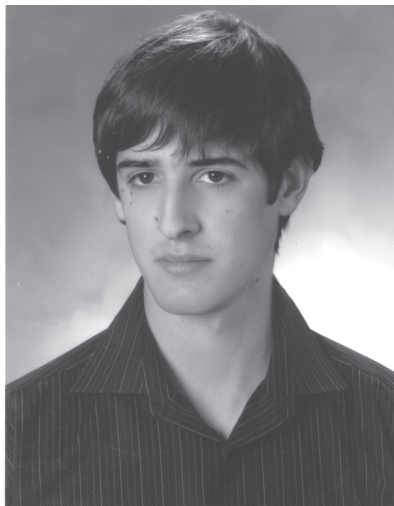
Cserekllye Judit

Cserekllye Judit vagyok, 1990. február 17-én születtem Budapesten. Pócsmegyeren lakom a szüleimmel és a testvéremmel együtt. Az öcsém szintén ebbe az iskolába jár. Általános iskolai tanulmányaimat a Zöld-sziget Általános Iskolában végeztem Szigetmonostoron. Öt éve vagyok az iskola tagja. A mi osztályunk volt az első nyelvi előkészítő osztály, de sajnos kellő önbizalom hiányában nem abban az évben, hanem csak idén tettem le a nyelvvizsgát német nyelvből, így az érettségit már nem tudtam kiváltani vele. 2006-ban sikerült elnyernem a Málta ösztöndíjat. Fantasztikus nyaralás volt az a három hét, bár az angol nyelvtudásom nem fejlődött túl sokat alatta. Sokakkal ellentétben az ECDL bizonyítványt nem sikerült megszereznem, de emiatt végképp nem szomorkodom. A jövőmet illetően többféle elképzelésem is van. Pillanatnyilag tanár szeretnék lenni, de még ez a terv is változhat. Mivel a reáltárgyak távol állnak tőlem, csak bölcsész szakokat jelöltem meg. Ez alatt az öt év alatt több baráttra is szert tettem, akikkel remélem a jövőben is tartani fogjuk a kapcsolatot.

Csík Barbara

Budapesten születtem, innen 4 éve költöztünk Tahiba. Nagyon szomorú voltam mikor a NYEK miatt szétvált az osztályunk, de szerencsére az új osztály sem okozott csalódást, sőt... Örülök, hogy ebbe a közösségbe kerültem, mert itt igazán kivételes barátokat találtam, akik körében nagyon mulatságos volt az utóbbi 5 év. Másfelől is szerencsésnek érzem magam, mert 2 remek osztályfőnököm volt, Sára tanárnő és Márta tanárnő (2X is), akik nagyon toleránsak és kitartóak (voltak) velünk. Legszívesebben a nyelveket tanulom, a jövőben is ilyen területen szeretnék elsősorban továbbtanulni. Ezért német nyelvből előrehozott érettségit tettem emelt szinten, általa a középfokú nyelvvizsgát is sikerült megszereznem. „Kivételesen” ECDL jogosítvánnyal is rendelkezem. A nyelvek mellett nagyon érdekel az ipar, ill. népművészet, valamint a különböző népek kultúrája, ezért kulturális antropológiát is szeretnék tanulni. Bizonyára nagyon fog hiányozni az iskolai légkör, de örülök, hogy az érettségi után végre egy új szakasza kezdődhet meg mindannyiunk életének. Remélem mindenkinek sikerül elérnie a kitűzött céljait, és pár év múlva együtt örülhetünk egymás sikereinek, boldogságának!

Fridli Gábor

Születésem óta Leányfalun élek. Általános iskola 6. osztályban felvéliztem a gimnáziumba. A hetedik osztályt már itt kezdhettem. 8. osztály végén újra választani kellett, nyelvi, vagy nem nyelvi osztály. Mivel a többség jelentkezett, így én sem akartam kihagyni a lehetőséget. A hét itt töltött év során mondhatni nem voltam az osztályprogramok lelkes résztvevője, az osztályfotókon se gyakran tűnök fel. Az ösztöndíjak pályázati kiírásaira sem épp nagy buzgalommal jelentkeztem, így senki nem mondhatja, hogy nagyratörő lennék. Az osztálykirándulásokon azonban mindig részt vettem. A legemlékezetesebb a tavalyi erdélyi osztálykirándulás volt. Először is, mert tavaly volt. Másodszor, mert külföldön volt. Harmadszor, mert nem is volt olyan rossz. Én, aki mindig mindent időben megtanul, és idő előtt befejez ..., tavaly előrehozott érettségit tettem számítástechnikából, sajnos az Excel és testvérei nem az én pályám, a szóbelin viszont sikerült hetet-hardware-t összehordanom. Idén a nyelvvizsga is sikerült, köszönet érte Mária tanámőnek, aki az évek során csökkenő lelkesedésemet próbálta szinten tartani kisebb nagyobb sikerrel. Ezúton is üdvözlöm a többi tanárt, aki tanított engem és feltűnt neki, hogy én is ide jártam. A hátrahagyott bajtársaknak pedig kitartás; az út hosszú és rögös. Reményeim szerint közlekedésmérnök leszek, ha végre felnövök.

Gulyás Renáta

1990.04.05-én születtem Szentendrén. Szigetmonostoron élek szüleimmel és két öcsémmel. 2004-ben kezdtem meg gimnáziumi éveimet, mint az első nyelvi osztály tanulója. Ebben az évben képviselhettem iskolánkat a Református iskolák találkozóján Erdélyben nagykövetként. Rengeteg emberrel ismerkedtem meg ez alatt az 5 év alatt és nagyon sok baráttra tettem szert. Legszívesebben az osztálykirándulásokról és a szalagavatóról viszem magammal. Nagyon szeretek táncolni. Már 12 éve vagyok tagja a Zöldsziget Táncegyüttesnek. Próbálok minél több időt együtt tölteni a családommal, párommal és a keresztlányommal. Nagyon nehéz volt kitalálni mi is legyek, ha kilépek az igazi nagybetűs életbe. Miután ellátogattam a Pető intézetbe, már nem volt kétséges számomra, hol is tanuljak tovább. Konduktor szakra jelentkeztem, hogy segíthessek a beteg embereknek elfogadható életet élni. Azt kívánom mindenkinek, hogy legalább olyan szép emlékeket vigyen magával, mint amilyeneket én itt kaptam barátaitól és tanáraitól. „Próbálj meg úgy élni, hogy ne vegyenek észre ott, ahol vagy, de nagyon hiányozz onnan, ahonnan elmentél.” (Victor Hugo)

Halmai Zsófia

1989. 06. 11-én születtem, Budapesten. Most Surányban, a Szentendrei-szigeten élek édesanyámmal. Ötödik osztálytól vagyok az iskola tanulója. Az elmúlt 9 év során rengeteg élménnyel gazdagodtam. Hatodik osztályos voltam, amikor elkezdtem hollandul tanulni, így nagyon örültem, hogy kétszer is volt lehetőségem anyanyelvi területen gyakorolni ezt a nyelvet. A Hollandiában eltöltött idő meghatározó volt az életemben, mindenkinek csak tanácsolni tudom, ha teheti, utazzon külföldre, hosszabb-rövidebb időre. Az ECDL bizonyítvány mellett sikerült angolból és hollandból is középfokú nyelvvizsgát szerezni, kétszer pedig elnyertem a Napsugár-ösztöndíjat. Elsőként az ÁVF gazdálkodási és menedzsment szakát, második és harmadik helyre a BGF-t jelöltem meg Jövőmet gazdasági pályán képezem el, ahol ötvözni tudom holland tudásomat némi kreativitással. Örülök, hogy ebbe az iskolába járhattam, de közel egy évtized után már idejét érzem a változásnak.

Hati Alexandra

1989. október 13-án születtem Budapesten. Szentendrén lakom a családommal. A húgom szintén ebbe az iskolába jár már 8 éve. Az általános iskola első négy évét a Templomdombi Általános Iskolában végeztem Szentendrén. Ötödikesként kerültem ebbe az iskolába, és tagja voltam az első nyelvi előkészítő osztálynak. Tanáraim és szüleim biztatására még a nyelvis évben letettem az angol középfokú nyelvvizsgát, amivel ki tudtam váltani az emelt szintű érettségit, majd nem sokkal később megszereztem az ECDL bizonyítványt is. Az itt töltött évek alatt sikerült eljutnom Hollandiába, ahol egy fantasztikus hetet tölthettem. Sokáig nem tudtam eldönteni, hogy hova adjam be a jelentkezésemet, de az utolsó pillanatban mégis sikerült eldöntenem. Reményeim szerint az ELTE portugál szakán folytathatom a tanulmányaimat. Az itt töltött 9 év alatt rengeteg élményben volt részem; az osztálykirándulások, amik általában nagyon jól sikerültek, és a hétfégi programok... Több baráttra is szert tettem, akikkel remélem, nem szakad meg a kapcsolata az érettségi után sem.

Horváth Livia

1990. május 18-án születtem Budapesten. Azóta is itt élek szüleimmel, a III. kerületben. Nővérem is a gimnázium tanulója volt, 2 évvel ezelőtt sikeresen érettségizett, jelenleg Szegeden éli egyetemista életét. Az általános iskola első hat osztályát a Mustármagban végeztem, a gimnáziumot a Ferencesben kezdtem. Csak 11.-ben lettem az osztály tagja, de úgy érzem, sikerült hamar beilleszkednem az osztályközösségbe. Sok kedves és segítőkész embert ismertem meg az osztálytársaim közül. Remélem, a későbbiekben is megmaradnak a velük kötött barátságok. Az együtt töltött rövid idő ellenére sok izgalmas dolog történt. Az első és egyben utolsó osztálykirándulás, amin részt vettem 11. év végén Erdélyben volt, nekem nagy élményt jelentett, örök emlék marad, évek múlva is szívesen nézegetem majd az ott készült fotókat! Sokakkal ellentétben én nem szereztem ECDL jogosítványt és nem nyertem el ösztöndíjat... A jövőbeli tervem, hogy a vendéglátás területén szeretnék dolgozni, így a főiskolai jelentkezésemet is ilyen szakokra adtam be. Távoli célom, vagy sokkal inkább csak álmom egy saját étterem...Ja, és mellesleg szeretném körbeutazni a Földet...

Höbenreich Nóra

1989. december 20-án születtem Budapesten. 11 éves koromban lettem az iskola tanulója. Rengeteg idő telt el azóta. Az 5-8. évfolyamig egy osztályként működő társasághoz és azokhoz az évekhez felejtethetlen élmények fűznek. Azokkal az osztálytársakkal együtt nőttünk fel. 0.-tól új fejezet kezdődött az iskolával kapcsolatos történetemben. Az akkor velünk párhuzamosan induló 9. osztályban újabb életre szóló barátokra tettem szert, velük való közös élményeim megszámlálhatatlanok. A 10. évfolyamot Brazíliában töltöttem cserediákként. Nyáron sikeresen lettem az osztályozó vizsgákat, és az osztályommal folytattam a 11. és 12. évfolyamot. Ebből a 2 évből az erdélyi osztálykirándulás és a szalagavató a számomra legemlékezetesebb élmény. Az iskolában nem csak élményekkel gazdagodtam. A 0. évfolyam után megszereztem az ECDL bizonyítványt, és leraktam a középfokú angol nyelvvizsgát, amellyel akkor 100 %-os emelt szintű érettségit váltottam ki. Idén portugálból tettem előrehozott emelt szintű érettségit, így most, május elején, már csak 3 tárggyal kell megküzdennem. A jelentkezésemet elsősorban a Színművészeti Egyetemre adtam be, megjelöltem az ELTE portugál és spanyol szakait is, de az is tervbe van véve, hogy Latin-Amerikába megyek vissza és végül ott tanulok tovább.

Jakab Krisztián

1990-ben születtem Budapesten. Először a fővárosban laktunk, majd '92-ben költöztünk ki Szentendrére, apám szülővárosába. A gimnáziumot a Ferences Gimnáziumban kezdtem. 2007-ben jelentkeztem át a Református Gimnáziumba, a 11. évfolyamot már itt kezdtem. Kedvenc tantárgyaim: a földrajz, a történelem, de a matek is egyre jobban érdekel. Tanulmányaimat terveim szerint a győri Széchenyi István Egyetemen folytatom műszaki menedzser szakon. Szabadidőmben szeretek zenélni: gitározok és dobolok, régebben tenor kürtöztem, klarinétoztam is. A zene nagyon fontos számomra, kedvenc együtteseim többek között: a Muse, Iron Maiden, Guns N' Roses, Oasis, Mando Diao, Nirvana, Rolling Stones, Ska-P, Tankcsapda, Kárpátia, de ezeken kívül is nagyon sokféle zenét meghallgatok. Amikor ebbe az iskolába jöttem - habár egy már nagyon régóta együtt levő osztályba érkeztem - viszonylag hamar sikerült beilleszkednem. Az itt eltöltött két évem alatt sok jó kapcsolatot szereztem. Az első itt töltött tanévem egy remek erdélyi kirándulással lett megkoronázva, amin nagyon jól éreztem magam. A gimnáziumi évek gyorsan elszálltak, az utolsó két év a Református Gimnáziumban meghatározó volt számomra.

Kárpáti Petra

'89 őszén születtem Szentendrén. Pomázon kezdtem iskolai pályafutásomat, majd 2000-tól a Refit boldogítottam. A kilenc év alatt nem kevés dolog történt velem, bár így visszagondolva nem volt ez olyan hosszú idő. Csupán majdnem egy évtized. Nagy élmény volt a sítábor, amit a NYEK-es évben összehoztunk. 9.-ben ösztöndíjat nyertem, így Kastlban tölthettem egy hónapot, ahol nagyrészt német nyelven folyt az oktatás. Megszereztem a középfokot németből, német és informatika előrehozott érettségit (Az előrehozottakat mindenkinek ajánlom! Nagy segítség.) és az ECDL bizonyítványt. Több diákcserén vehettem részt: kétszer Wertheimben és 11.-ben Hollandiában a nosztalgia-biciklik és gumicsizmák hazájában. Holland cserepartneremmel máig tartjuk a kapcsolatot. Az erdélyi és a szarvasi osztálykirándulás volt a legjobb, sosem unatkoztunk. Iskolán kívüli programokból sem volt hiány az itt szerzett barátokkal, akik fontossá váltak számomra. Remélem, sokáig megmaradnak ezek a barátságok. Merre tovább? Először legyen meg az érettségim. Utána Ybl építészmérnöki vagy pénzügy, majd elváljak. Amit végcélnak tűztem ki, az egy megújuló energiaforrásokkal foglalkozó másoddiploma. Persze mindenki álma egy jó állás és egy boldog élet. Carpe diem.

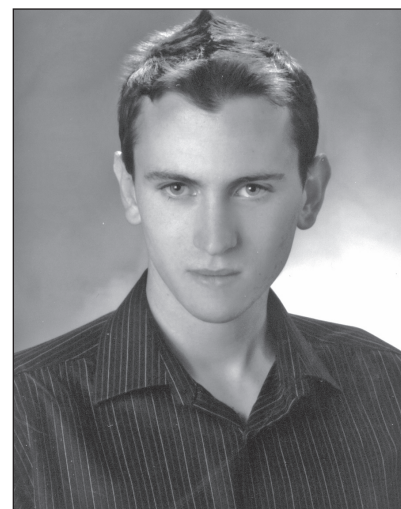
Kasza Edina

Erdélyben születtem az 1989. év őszének utolsó napján. Még kisgyermek voltam, mikor szüleimmel és testvéreimmel átköltöttünk. A Dunakanyarban telepedtünk le, később Szentendrére költöztünk. Az Izbégi Általános Iskolába jártam. Mivel keresztény családban nevelkedhetek, ezért fontos volt szüleimnek és nekem is, hogy egy ilyen iskolában tanuljak tovább. Az itt töltött évek alatt megszereztem az ECDL bizonyítványt, képviselhettem az iskolát nagykövetségként Debrecenben, tagja lehettem az első színjátszó csoportnak, és az osztályomnak köszönhetően a Schweizer Albert ösztöndíj egyik nyertese is lehettem. Az öt év alatt sok emberrel ismerkedtem meg, és kötöttem - remélem életre szóló - barátságokat. Hála vagyok Istennek, hogy ebbe az iskolába járhattam, és hogy egy nagyszerű közösséghez tarozhattam. Sosem fogom elfelejteni az osztálykirándulásokat, a matekórákat, és a rengeteg közös emléket. Formatervezésre és belsőépítészetre jelentkeztem Budapestre és Sopronba. Bár a jelenlegi helyzet nem ezt mutatja, de én hiszem, hogy Isten reményteljes jövőt készít nekem. Ezt kívánom az itt maradó diákoknak, és tanáraimnak is.

Kiss Anna Borbála

1990. március 28-án születtem, itt Szentendrén. Pócsmegyerén lakom kis családdal. 2004-ben kerültem ebbe az iskolába, az akkor még újdonságnak számító NyEK-be. A NyEK után bátorság hiányában nem mentem el nyelvizsgázni, amit azóta is bánok, de ezt idén pótoltam, sikeresen. Az évek folyamán beszereztem még egy ECDL jogosítványt is. Sokáig fogalmam sem volt, mihez kezdjek az életemmel, aztán végül tizedik évvégén rájöttem, hogy geográfus akarok lenni, és azóta is ehhez tartom magam. Reményeim szerint az ELTE földrajz szakán folytathatom tanulmányaimat. Ennél pontosabb elképzelésem még nincs, de ha lenne is - magamat ismervén - valószínűleg hamar megváltozna. Örülök, hogy egy ilyen emberséges közösség tagja lehettem öt éven át. Érdekes embereket ismerhettem meg, és pár baráttra is szert tettem, amiért rendkívül hálás vagyok. Ez az öt év, amit itt töltöttem, hosszú idő, de a jó társaságnak köszönhetően mindig valahogy elszórakoztunk. Az egri és a Gyula környéki osztálykirándulásra mindig örömmel fogok visszaemlékezni és a kolozsvári gyalogtúra sem volt semmi (ez utóbbit azért nem ismételném meg). Kíváncsian várom, hogy kivel mi lesz a jövőben és kívánom mindenkinek a legjobbakat!

Kiss Csaba

Dunabogdányban élek családdal. Lassan egy évtizede koptatom a gimnázium padját és nem bántam meg, hogy annak idején úgy döntöttem, ide jövök. Az első NYEK-es osztály tagjaként belemehettem a nyelvtanulás élvezetibe, majd ezután tovább folytattam tanulmányaimat menetrend szerint és sikerült ECDL, majd nyelvvizsga bizonyítványt is szereznem. Az itt töltött évek alatt tagja lehettem iskolánk fociválogatottjának, amivel idén szép eredményeket értünk el, ugyanis Pest megye harmadik legjobb csapata lettünk valamint a Lónyay kupát is sikerült elhoznunk. Lakóhelyemen már kiskoromban megbarátkoztam a zenével és sikerült megtanulnom hangszereken is játszani, például furulyán, szaxofonon és klarinéton. Dunabogdányban több éve már a zenekar tagja vagyok, akikkel sikerült több alkalommal is külföldre jutnunk. Tanulmányaimat műszaki pályán folytatom, gépészmérnök szeretnék lenni. Szeretném megköszönni az ehhez nyújtott segítségét Kun Péter tanár úrnak és Ferenczi Alpár tanár úrnak. Az itt töltött évek során rengeteg élménnyel gazdagodtam, de talán az év végi osztálykirándulásokat, különösen az erdélyit tudnám kiemelni. Az itt maradóknak kitartást, osztálytársaimnak pedig további sok sikert kívánok.

Koncz Klaudia

Budapesten születtem, 19 éves vagyok. 9 éve nyertem felvételt az iskolába. Sok élménnyel gazdagodtam és sok lehetőséggel élhettem ez idő alatt. Kisgimnáziumban még a hittan táborok tették színessé a szünetem. Nyolcadik után a nyelvi osztályt választottam, s élve a lehetőséggel, németből középfokú nyelvvizsgát szereztem. Az erdélyi osztálykirándulás az egyik legszebb emlékem, ezzel biztos még sokan vannak így. Jövőbeli terveim között szerepel egy egyetemi diploma megszerzése, de ha csak főiskolát végzek, az sem lesz tragédia. A BCE-n, a BME-n és még 2 főiskolán jelöltem meg a nemzetközi gazdálkodás szakot, mely tavaly a legkeresettebbek között szerepelt a legmagasabb ponthatárokkal. De az ambíció és a remény ettől függetlenül még él bennem. E stresszes időszakban sokat segítenek a tanárain, szüleim és barátom. Két tanulás közt pihenésképp lovagolok, nyilazok és biciklizek vagy a kedvesemmel tervezzük jövőnket. Sok kedvenc filmem van, pl.: Kegyetlen játékok, Bakancslista, Feketéék fehérén. Nagy kedvenceim a Jane Austen könyvek. Szép terveim vannak a jövőt illetően, s remélem, nem nagy nehézségek leküzdésével megvalósíthatom őket. De ugye: „Ember tervez, Isten végez!” S ez az, ami engem megnyugtat.

Kristály Hajnalka

1990. április 10-én születtem Vácon. Egy éves korom óta Leányfalun élek szüleimmel. Itt jártam általános iskolába, aminek nagyon örülök, mert sok tapasztalatot és talpraesettséget szereztem az élethez, amit nem kaphat bárhol az ember. 2004-ben felvételiztem az iskolába, mi voltunk az első nyelvi előkészítő osztály. Az iskola külföldi kapcsolatainak köszönhetően 0.osztályban egy hetet tölthettem Wertheimben, 9.-ben pedig néhány osztálytársammal Hollandiába utazhattam, ami a mai napig maradandó élmény számomra. Ez az utazás nagyban segített abban, hogy leküzdjem az angol nyelv iránt félelmeimet, ami az első lépés volt ahhoz, hogy megszerezsem az angol középfokú nyelvvizsgát. Mindenki nagy meglepetésére magaménak tudhatok egy ECDL bizonyítványt is. Szép emlékek maradnak az iskola aulájában eltöltött reggelek és a tanítás utáni napfényes délutánok. Jelentkezésemet az ELTE Jogi, a BGF kereskedelem és marketing valamint angol nyelvű vendéglátó kárára adtam be. Remélem a szerencse mellém áll és jövőbeli terveim megvalósulhatnak. Egyben biztos lehetek: a szüleimtől, a páromtól és a barátaimtól a jövőben is rengeteg támogatást kaphatok majd, amiért örökre hálás lehetek! Az itt maradó diákoknak nagyon sok kitartást kívánok!

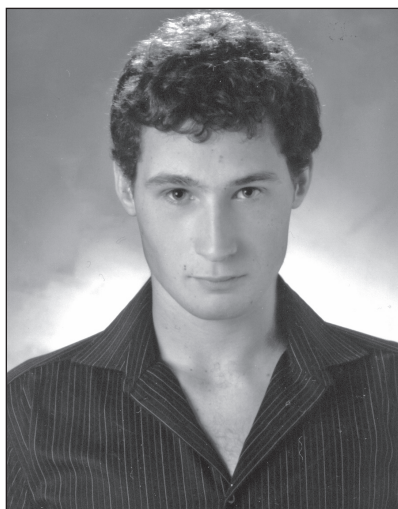
Kun Enikő

1990. március 21-én születtem Budapesten. Szentendrén élek a szüleimmel és a nővéremmel, aki szintén ide járt, három évvel ezelőtt érettségizett. 2004 óta vagyok az iskola tanulója, az akkor induló nyelvi osztályba jelentkeztem. Lehetőségem volt részt venni a holland cserediák programban –abban is elsőként –, így megismerkedhettem az országgal és a kultúrával. 2006-ban középfokú angol nyelvvizsgát tettem és az ECDL igazolványt is megszereztem. Szabadidőmben szeretek énekelni –egy katolikus ifjúsági kórus tagja vagyok- és táncolni. Kb. 2 és fél éve társastáncolok egy egyesületben, ennek köszönhető, hogy az osztály keringő koreográfiájának összeállításában is segíthettem. Ezenkívül nagyon szeretek olvasni, kedvenc íróm Marquez. A Pázmány francia szakára jelentkeztem, műfordító szeretnék lenni. Ehhez nagy segítséget jelent, hogy 5 évig tanulhattam a nyelvet. Külön köszönet Helga tanárnőnek a sok segítségért és türelméért, remélem nem hiába küszködött velem! □ Sok szép emlék köt az osztályhoz: különböző osztályprogramok (színház, mozi, korizások, stb.), osztálykirándulások (különös tekintettel az egrire és az erdélyire) és persze a szalagavató és az arra való készülés, próbák. Sokan fognak hiányozni, de remélem, a barátságok nem szakadnak meg.

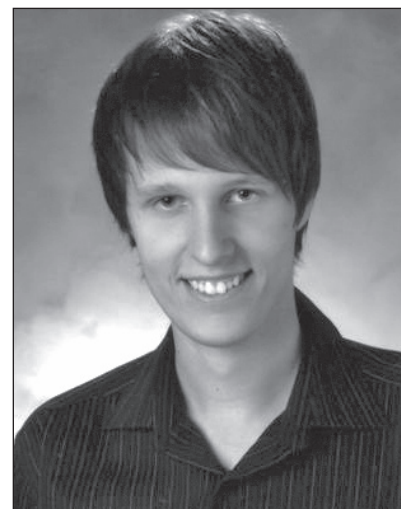
Légrádi Bálint

1989. június 13-án születtem Budapesten. Családommal Szentendrén élek. A húgom is ide jár, az öcsém pedig majd fog a jövő évtől. Kilenc éve lettem az iskola tanulója, az első NYEK-es osztály diákjaként sikerült megszereznem az ECDL jogosítványt, illetve egy angol s később egy német középfokú nyelvvizsga boldog birtokosa lettem. Az iskola segítségével három hetet Máltán tölthettem. Tudom kicsit elcsépelten hangzik, de rengeteg élménnyel lettem gazdagabb középiskolai pályafutásom során (osztálykirándulások, szalagavató). Nagyon fog hiányozni az osztály nyugodt, barátságos légköre, az egész itt eltöltött idő, különös tekintettel az óráközi szünetekre. Szabadidőmben elsősorban olvasok, főleg történelmi-, kaland- és detektívregényeket valamint hadtörténelmi műveket. Szívesen hallgattam a biológia és fizika órákat is. A jövőben közgazdásznak szeretnék tanulni a BCE-n vagy a BME-n, mert érdekel a közgazdaságtan és szüleim révén erre a pályára volt némi rálátásom. Ezen kívül szeretném bővíteni számítástechnikai és politológiai ismereteimet is. Az itt maradók számára ezt üzenem: „Ne csüggedj el kicsiny sereg...”

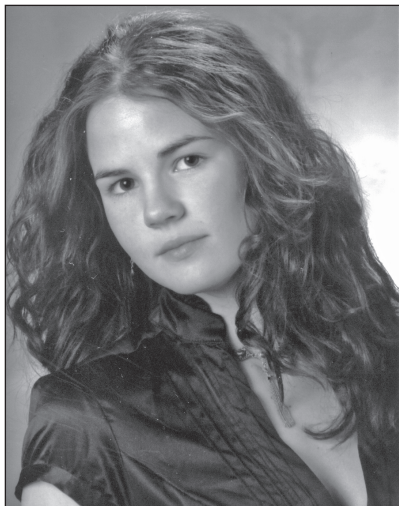
Magyar Koppány

Budapesten születtem, de már 14 éve Kisorosziban élek. Három testvérem közül még ketten jártak ide, és unokatestvéreim is itt tanulnak. Kilenc tanévet töltöttem ebben az iskolában. Két osztályom is volt, úgy érzem mind a kettőben megtaláltam a helyemet, és jól teltek a tanítási napok. Sajnos az első osztályomban túl sok volt a fantáziateli fiatal, akik nem tudtak belesimulni az itteni rendszerbe. Ők máshol folytatták a gimnáziumot, amit még ma is sajnálok, mert nagyon jó társaság volt. A közös programok mindig jó hangulatúak és színesek voltak, kivétel csak néhány kultúrprogram volt (egy nap 5 templom). Sajnos a fogathajtással járó elfoglaltságaim miatt nem tudtam elég időt tölteni ebben a társaságban. A fogathajtó válogatott tagja vagyok, és idén a világbajnokságra készülök, amire büszke vagyok. Iskolai sikerem a nyelvvizsgám, amit Mária tanárnőnek köszönhetek. Jövő évemet mint agrármérnök hallgató képzelem el, és emellett folytatom a versenyzést. Visszatekintve szép évek vannak mögöttem. Azt üzenem a még itt maradó diákoknak, hogy mindig a célt lássák, és ne foglalkozzanak a mindennapok nehézségeivel.

Magyar Máté

1989. június 23-án születtem Budapesten. Családommal Tahitótfaluban lakunk. Öt éve járok a gimnáziumba. Ide jár az öcsém is. Megszereztem az ECDL bizonyítványt, tavaly leérettségiztem informatikából, legutóbb ősszel pedig angolból, ami jól sikerült. Krisztina tanárnőnek köszönhetően ismerkedtem meg a finn nyelvvel, és több mint egy éve kezdtem el komolyan tanulni. Érdekes nyelv, és nagyon tetszik. Gyorsan elrepült ez az öt év, pedig sokszor tűnt úgy, hogy a tanórának sem lesz vége soha. Összességében szép időszak volt. Szinte minden nap történt valami vicces dolog, de az biztos, hogy neveltünk mindig valamin vagy valakin :). A húszperces szünetekben párszor azért unatkoztunk, de ez még belefér. Részt vehettem németországi és hollandiai diákcserén. Mindkettő felejthetetlen élmény volt, csakúgy, mint az osztálykirándulások. Hiányozni fognak a barátok! Furcsa lesz, hogy nem találkozzunk majd minden nap. A jövőben folytatni szeretném a finn nyelv tanulását, szeretnék Finnországba is eljutni (meg még sok helyre). Nagy nehezen, az utolsó pillanatban döntöttem el, hogy mire és hová jelentkezsek. Végül első helyen a Szent István Egyetem turizmus-vendéglátás szakát jelöltem meg, de szerepel még a listán a Pázmány Péter Katolikus Egyetem szlavisztika-lengyel szaka is, és jelentkeztem felsőfokú szakképzésre is.

Németh Nóra

Csupán két éve vagyok a b-osztály tagja, így nem tudok beszámolni a jobbnál-jobb ösztöndíj-lehetőségek elnyeréséről. Ennek ellenére nem panaszkodhatok, hiszen sosem unatkoztam. Elsős korom óta zenélek (gitár) és sportolok (karate), ez sok kaput nyitott meg számomra. Részt vehettem zene-kari fellépéseken (egyszer még Olaszországba is kijutottam), illetve országos- és nemzetközi versenyeken, sőt világbajnokságokon is (így beutaztam az országot is - bár többnyire csak a sportcsarnokokkal ismerkedtem - és jártam Romániában és kétszer Írországban is). Két évvel ezelőtti belecsöppenésem az új légkörbe aggodalommal fogadtam, hiszen egy a már jól megszokott közegből ijesztőnek tűnt változtatni a korábbiaktól jócskán eltérő rendszerrel, világszemlélettel. Ami a jövőbeli terveimet illeti, alapvetően minden érdekel. De ahogy teltek-múltak a napok, hetek, hónapok, végül a gyerekekhez való kötődésem mellett szólt a legtöbb érv, így a gyógypedagógiai és az óvónői szakirányok felé orientálódtam. Nagyon sokat köszönhetek a kialakult barátságoknak, de legfőképp a kitartóan szerető családomnak, nélkülük sehol sem lennék; de azért ezek után is irigykedve hallom, hogy „Hollandia”, „Málta”, „Horvátország”.

Nyisztor Emese

1989. 06. 08-án születtem Budapesten. Hat éves voltam, amikor Pomázra költöztünk. Elsőtől ötödikig Pomázra jártam iskolába. Először hatodikban felvételiztem ide, de végül úgy döntöttem, hogy az általános iskolát a Szent András-ban fejezem be. Öt évvel ezelőtt bekerültem az első nyelvi osztályba. Húgomat egy évvel utánam vették fel az „a”-ba, így most egyszerre fogunk érettségizni. Azon ritka tanulók közé tartozom, akik nem szereztek ECDL jogosítványt. (az Excel valahogy nem megy...) Viszont az első angol csoportban voltam, akik kijutottak Hollandiába. A Ki mit tud?-on első helyezést értem el egy festményemmel. Idén ősszel Zolival karöltve sikerült összehoznunk az angol középfokú nyelvvizsgát. Szeretnék megtanulni spanyolul és valamelyik indiai nyelven. (pl: hindi) Kétszer voltam iskolai sítáborban, ahol kártyázáskor gumicukor a tét. Nyertem! Fájt is a hasam másnap... Az osztálykirándulások mind jól sikerültek. Legjobban Szarvason tett látogatásunk tetszett, nagyon jó volt a hangulat. Jövő... Először túl szeretnék lenni az érettségin. Utána nyaralnék. Utána iparművészeti. Vagy nem tudom... Majd kiderül. De olyan még sose volt, hogy ne lenne valahogy.

Oláh Nikoletta

2000 szeptemberében lettem a gimnázium diákja. Az itt töltött kilenc év alatt lehetőségem nyílt kétszer külföldre utazni. Elutazhattam Máltára és Hollandiába, ahol nemcsak az angol nyelv alkalmazását gyakorolhattam, hanem sok új emberrel ismerkedhettem meg. Gimnáziumi éveim alatt sikeres középfokú angol nyelvvizsgát tettem és megszereztem az ECDL jogosítványt, sőt gépjárművezetői engedélyemet is az itt töltött évek alatt kaptam. Azonban nem csupán papírokkal igazolható tudást szereztem az intézményben, hanem sok élményt, sikert, olykor kudarcot éltem meg, de mindennek előtt életre szóló lelki töltetet és inspirációt kaptam az itt szerzett barátaimtól és tanárain többségétől. Jelenleg az emelt szintű történelem érettségire készülök, hogy felvételt nyerhessek pszichológia szakra, hiszen nagy vágyam, hogy gyermek-pszichológusként tevékenykedhessek. De különböző nemzetközi szakokra is jelentkeztem, hiszen az angol nyelvet nagyon megszerettették velem, mind nyelvtanáraim, akik segítettek ezen nyelv elsajátításában, mind pedig az igazgatóság tagjai, akik érdemesnek tartottak rá, hogy azon szerencsések közé kerüljek, akik külföldön is megcsillanthatják nyelvtudásukat.

Száraz Tímea

Én is azon részébe tartozom az osztálynak, akik ötödikesen lettek gimnazisták. A legszívesebben azokra az évekre emlékszem vissza, mikor még kevés diák és kevés tanterem volt. Minden tanév elején rácsodálkozhattunk az új épületrészekre és új arcokra. Én azelőtt kis iskolába jártam, négyen voltunk az osztályban és jó érzés volt egy hasonlóan családias légkörű iskolába járni. Kicsit úgy érzem, velem együtt az iskola is megnőtt. Már van olyan épületrész, amit nem érintek, vannak olyan arcok, akiket nem ismerek és az itt maradó diákok nem sokára tornaszoba helyett már tornacsarnokban folytathatják testük nevelését. Az itt töltött hosszú évek során lehetőségem volt kétszer is részesülni cserediák programban. Egyszer Németországba, majd Hollandiába látogathattam el. E mellett több ösztöndíjat is nyertem. Az első NYEK-es évfolyamba járva én is elsajátíthattam az idegen nyelvek használatát, így sikeres középfokú nyelvvizsgát tettem angol nyelvből. Ennyi idő után furcsa érzés elhagyni ezt az intézményt, ahol életem meghatározó részét töltöttem, de örömteli izgatottsággal és várakozással tekintek a jövőm elé. Olyan tapasztalatokkal gazdagodhattam ebben az iskolában, aminek még sok hasznát veszem majd később.

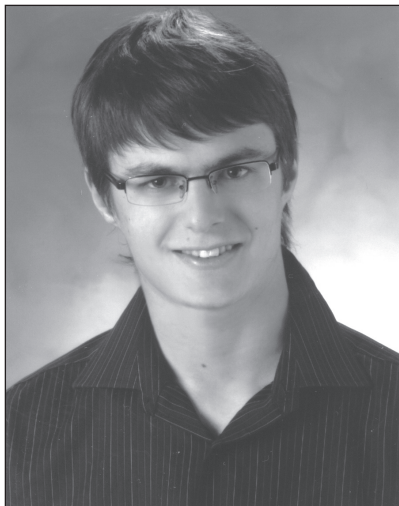
Szele Olivér

1990.01.18-án születtem Budapesten. Pócsmegyeren élek szüleimmel és nővéremmel. Általános iskolába Szigetmonostorra jártam. A NYEK-nek köszönhetően már első év után megszereztem a német középfokú nyelvvizsgát, amivel az érettségit is kiválthattam. 9. osztályban a Kastl ösztöndíj elnyerése után egy hónapot tölthettem el Németországban.. 10.-ben sikeresen lettem az utolsó ECDL vizsgámat is. 11.-ben én voltam az első pályázat útján megválasztott DPR elnök, remélem munkámmal mindenki elégedett volt. Szabadidőmben szeretek a barátaimmal lenni, a gitárórákat és párbajtőrdzseket erre az évre időhiány miatt felfüggesztettem. A szórakozás mellett orgonálok a helyi református templomban, és alelnöke vagyok egy országos politikai-ifjúsági szervezet (Fidelitas) helyi csoportjának is. Az osztályban sok új barátot találtam, velük az utóbbi 2 évben elég sok időt töltünk a folyosón ücsörögve. Az egyetem elvégzése után, ha minden jól megy, jogászként, vagy politológusként fogok dolgozni. Amik hiányozni fognak azok a barátok és a sok poénkodás. Az itt maradóknak sok sikert kívánok a következő pár évre!

Tóth Márton

1989. szeptember 29-én születtem Budapesten. Szentendrén az iskolához elég közel lakom családommal. Szerencsésnek mondhatom magam, mert az első NYEK-be járva, még akkor tudtam megszerezni a német nyelvvizsgát, amikor az kiváltotta az emelt szintű érettségit. Ezután következett az ECDL, végül pedig tavaly informatikából is előrehozottaztam elég jó eredménnyel, így mára csak három érettségi tantárgyam maradt (az előrehozott érettségit csak ajánlani tudom). Továbbtanulni a BME Közlekedésmérnöki karán szeretnék, köszönhető ez a két kiváló matematikatanáromnak, akik megszerettették velem a matekot és annak, hogy a verselemzéseknél mindig mást láttam a versekben, mint amit kellett volna... Szabadidőmben szeretek a barátaimmal lenni, akik közül jó párat itt az osztályban sikerült találni, valamint sportolni, teniszezni, amit iskolai szervezésben kezdtem el, na meg persze zenét hallgatni. Az osztályban kettő szakkört is „alapítottunk”, egy „Gyúrókört” és egy „Frizbi szakkört”, melyek igen hasznosnak bizonyultak. Az öt év alatt, elég sok felejthetetlen élménnyel gazdagodtam, hála az osztálykirándulásoknak, osztályprogramoknak és az egyéb „fakultatív” programoknak. Remélem nem csak az osztályban kialakult barátságok, hanem az iskolában kialakultak is megmaradnak hosszú időre.

Virágh Zoltán

1989. december 19-én születtem Nagyváradon. Hét hónapos voltam, amikor szüleimmel Magyarországra költöztünk. Az Izbégi Általános Iskolából nyertem felvételt az első nyelvi előkészítő osztályba. Jelenleg Szentendrén lakom családommal. Van egy húgom és egy öcsém, akik szintén a gimnázium tanulói. A Szentendrei Baptista Gyülekezet tagja vagyok, ahol főként hangtechnikusként szolgállok. Szabadidőmben szeretek sportolni, barátokkal lenni, s az ezek miatti fáradtságot sok-sok alvással kipihen. Az itt töltött éveim során volt lehetőségem kijutni Hollandiába a holland-magyar cserediák kapcsolat által, ahol egy feledhetetlen hetet tölthettem. A NYEK-nek köszönhetően sikeres angol nyelvvizsgát, ECDL vizsgát, a múlt évben pedig előrehozott informatika érettségít tettem. Reményeim szerint építészmérnökként fogok tovább tanulni. Az osztályból sok emberrel jóban vagyok, akik fontosak számomra, így mindenképp furcsa lesz, hogy nem láthatom őket mindennap, miután elballagunk.

Seregi Sára tanárnő

Amikor 2003 szeptemberében az iskolába kerültem pályakezdőként, az akkori 8.a osztályfőnök helyettese lettem Márta tanárnő mellett. Abban a pillanatban a szívemhez nőtt az osztály, egy kicsit a magaménak éreztem. Egy évvel később az első nyelvi osztály vezetője lettem, ami óriási megtisztetés és öröm volt számomra. Elsősorban azért, mert jól ismertem az osztály felét, hisz a volt 8. osztályból kerültek ki.

Nagy lelkesedéssel vettem bele magam a munkába. Emlékszem a gólyatáborra, amikor mindannyian csak pislogtatok egymásra és láttam bennetek az izgalmat és kíváncsiságot. Nem is sejthettétek, hogy én legalább annyira izgultam, mint ti. Azok, akik újonnan érkeztek iskolánkba hamar beilleszkedtek és rövid időn belül nagyszerű osztállyá kovácsolódtatok. Rögtön éreztem, hogy igazán jó társaság vagytok, akik mindannyian külön-külön kivételes és tehetséges emberek. Úgy fogtam fel a munkámat, mint egy versenyt, hogy nekünk kell mindenben a legjobbnak lenni. Ez sokszor nem sikerült, ami persze egyáltalán nem baj. Próbáltalak benneteket sok minden-

re rávenni, győzködni, hogy ezt csináljátok, azt csináljátok több-kevesebb sikerrel. Biztosan untátok már, hogy állandóan nógattalak benneteket, mint a szüleitek. Én egy kicsit úgy éreztem magam, mint egy tyúkanyó, akinek meg kell mutatni a helyes utat, vezetőnek és egyben barátnak is lennie kell. Nagyon sok élménnyel és tapasztalattal gazdagodtam az együtt töltött évek során, és szívesen gondolok vissza minden együtt töltött pillanatra; a gólyaavatóra, az osztálykirándulásokra, a supplicatiók izgalmaira, a csendesnapokra, a színházlátogatásokra és persze a szürke hétköznapiakra is.

Tavaly csodálatos esemény történt velem, anyává váltam, s emiatt nem tudtam veletek maradni. Figyelemmel kísértem az életeteket és nagy büszkeséggel töltött el a szalagavató, ahol fantasztikusan szerepeltetek. Remélem, hogy mindannyian meg tudjátok majd valósítani az álmaitokat, amihez nagyon sok sikert és kitartást kívánok nektek.

Nagyon köszönöm azt a sok szeretetet, amit kaptam tőletek, s remélem és is tudtam nektek valamit adni az évek alatt.

Charleston finálé a szalagavatón

Izgalmakra várva sportnapon

A viszontlátásra

Angol keringő

Hölgykoszorú charleston jelmezben